

Pasta Yiyormuşsunuz Afiyet Olsun

— safdeha · 05 Şubat 2022

.../

Gaflet ve aldanmadan yapılmış pastanın üzerine yalanla karılmış krema ile taclandırmak...Üç ayların içinde olduğumuz şu günlerde, bu pastalar yapıp masalara sunulup zevkle yeniliyor, hatta daha yok mu dercesine...

Yediğimiz, içtiğimiz, yatıp kalktığımız insanların özü ve onun ne ile karıldığı o kadar önemli ki...İnsanı zehirleyebilir ve en kısa zamanda da öldürebilir. Hani kaç insan bir gün öleceğini düşünüyor ki... Varsın pastalar yensin, varsın mallar biriksın, varsın dünyalığa övgüler yağsın... Çal oynasın pat oynasın. O da ne, o oyun içinde birisi yere yığıldı... Koşun, koşun... Çabuk ambulansı arayın! Adam ölüyor ya. Öyle bir telaş ki, çalınan müzik susuyor, oynayan kişiler ağıt sırasına giriyor, adam hakkında ne varsa konuşuluyor... Sen neymişsin be adam, ölüm anında her marifetin ortaya dökülüyor. Kimse senin kıymetini bilmemiş! Yahut ne kadar eşkiya isen senden kurtulduğuna şükredenler... Seven ise her zaman ağlar, hıçkırır, feryat figan eyler. Ambulans hastane yoluna düşerken, sevenleri de arkadan giderken, müzik açılır ve oyuna devam edilir...Hayat kaldığı yerden devam ederek aynıları tekrar edilir.

Ölüye taziyeye gidilir, ölüyü mezara koyarlar, bir tek giydikleri renktir onların mesajı, siyah elbiseler, kalpleri de karadır... Ölüm karanlıktır, kötülüktür, yok olmaktır ya! Üstüne de helva yaparlar ki, yemeye doyum olmaz. İşte "Allah Rahmet eylesin!" denir. Demezsek de olmaz. Kimse ölenin nereye gittiğini merak etmez. Kendisine de sıranın geleceği hesap edilmez. El sallar gibi ardından Fatıha okumak yerine bir "Hoşçakal!" denilir...

Pasta, özellikle çocuklar için has yemek. Annelerine binbir rica ile, tembih ile illa ki istenir. Anneler de çokta yapmak istemez, çünkü sağlıklı değildir. Abur cuburdur işte. Kullandığı şeker, un, yumurta... Karışımı enfestir. Yani damakta tatlıdır ancak mideye indikten sonrası kabus... Ne yediğimiz içinde ki karışım güzel olsa da tercih edilirken bin kere düşünülmesi gereken bir iştir. Kaldı ki, o karışımın adı günah pastası olsun ne fark eder ki? Vücudumuzdan içeriye girdikten sonra yeseydim yemeseydim diye tartışırız ya... Bunu diyenlere gülmek gerek...

İyi ki doğdun... O pastanın üstünde mumlar. Hani diyorlar ki üfür hele diyerek, o ana imzasını attırarak, ölümüne ramak kaldı, haydi hızlandırın yiyerek dünya pastasını... Hani dağıtıldıktan sonra da bir dakika yenir de biter ya! Hem ölümden korkuyorlar hem de ölüme bir adım yaklaştıran zamanı kutluyorlar, ne çelişki... Gaflette ısrar insanı münafıklığa götürür demişlerdi bir yerlerde işittim. Desenize Münafık sayıları günden güne artıyor... İnsanlar ölüyor ve yaktıkları cılız mum ışığı da sönüyor!

Saffet Kuramaz